

رکوردشکنی صادرات نفت ایران

■ مینا جعفری *

در شرایط کنونی اقتصاد ایران، یکی از بزرگ‌ترین و پیچیده‌ترین چالش‌ها، محدودیت منابع مالی برای اجرای پروژه‌های توسعه‌ای است. این محدودیت نه تنها پروژه‌های زیرساختی و صنعتی را تهدید، بلکه رشد صنایع مادر و طرح‌های نیمه‌تمام را با رکود مواجه کرده است. گزارش‌های رسمی نشان می‌دهند کسری بودجه عمرانی در سال ۱۴۰۴ نزدیک به ۲۵۰ هزار میلیارد تومان خواهد بود، رقمی که حتی با ظرفیت واقعی دولت برای تأمین مالی داخلی نیز همخوانی ندارد. در چنین فضایی، اتکا به منابع بانکی داخلی و صندوق توسعه ملی دیگر کافی نیست و در عمل می‌تواند پیامدهای منفی قابل توجهی بر اقتصاد کشور داشته باشد؛ از جمله افزایش تورم نقدینگی و فشار مضاعف بر نرخ ارز. این وضعیت، ضرورت جست‌وجوی راهکارهای نوآورانه در تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای را آشکار می‌سازد و سرمایه‌گذاری خارجی به‌ویژه سرمایه کشورهای همسایه را به یکی از مهم‌ترین گزینه‌ها بدل می‌کند. کشورهای همسایه ایران از عراق و ترکیه گرفته تا آذربایجان، عمان و امارات، منابع قابل توجهی در اختیار دارند.

مجموع ذخایر نقد و صندوق‌های سرمایه‌گذاری این کشورها بیش از ۹۰۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود. هر یک از این کشورها ظرفیت‌های مشخصی برای سرمایه‌گذاری در ایران دارند که می‌تواند به تحقق اهداف توسعه‌ای کمک کند. عراق با درآمد نفتی مازاد، علاقه‌مند به مشارکت در صنایع پتروشیمی و پروژه‌های گاز در منطقه‌ای است. آذربایجان چشم‌انداز روشنی در سرمایه‌گذاری در فرآوری معدنی و انرژی‌های تجدیدپذیر دارد. عمان و امارات نیز در زمینه زیرساخت‌های بندری و ترانزیت ظرفیت بالایی از خود نشان می‌دهند. با این حال، به رغم این ظرفیت‌ها و علاقه‌مندی‌های بالقوه، تاکنون سرمایه‌های کشورهای همسایه به شکل ساختاری و بلندمدت وارد پروژه‌های ایران نشده‌اند. این فاصله نه به دلیل نبود علاقه، بلکه به علت فقدان سازوکارهای شفاف مالی و بانکی و نبود تضمین‌های عملی برای بازگشت سرمایه و امنیت اقتصادی است. در نظام اقتصادی کنونی ایران، سرمایه‌گذاری خارجی با مجموعه‌ای از محدودیت‌ها و موانع مواجه است. ناپایداری نرخ ارز، عدم وجود قراردادهای پایدار دوجانبه، فقدان ضمانت اجرایی از سوی بانک مرکزی و بلاکلیفی در نقش دولت، عواملی هستند که سرمایه‌گذاران خارجی را با ریسک بالای اقتصادی مواجه می‌کنند. سرمایه‌گذاران برای ورود به پروژه‌های توسعه‌ای نیاز به تضمین بازگشت سرمایه، بیمه نوسانات ارزی و چارچوب قانونی روشن دارند، اما همچنان چارچوب عملیاتی مشخصی برای این موارد در ایران وجود ندارد.

نتیجه این وضعیت، بروز پروژه‌های نیمه‌تمام در استان‌های مرزی و صنعتی است که می‌توانستند با مشارکت کشورهای همسایه به مرحله بهره‌برداری برسند، اما اکنون در انتظار منابع داخلی مانده‌اند. برای عبور از این بحران مالی، ایران نیازمند یک تحول نهادی و رویکرد نوین در تأمین مالی منطقه‌ای است. استفاده از سرمایه‌های کشورهای همسایه، اگرچه سابقه تاریخی دارد، اما باید به شکل ساختاری و بلندمدت نهادینه شود. این نهادینه‌سازی نیازمند تغییرات در چند سطح است. نخست، باید نظام بانکی مرکزی نقش فعال‌تری در تضمین پروژه‌های سرمایه‌گذاری خارجی داشته باشد. بانک مرکزی می‌تواند با ارائه ضمانت‌های ارزی، تدوین مقررات بازگشت سود سرمایه و ایجاد واحدهای ارزی ویژه برای مشارکت منطقه‌ای، ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش دهد. حضور رسمی بانک مرکزی در قراردادهای بزرگ صنعتی به سرمایه‌گذاران خارجی اطمینان می‌دهد که کشور در برابر نوسانات اقتصادی و ریسک‌های سیاسی متعهد است. علاوه بر این، ابزارهای نوین مالی نیز می‌توانند نقش مهمی در جذب سرمایه ایفا کنند. استفاده از ارزهای دیجیتال و رمزارزهای ملی کشورهای همسایه مانند دینار دیجیتال عراق یا لیر دیجیتال ترکیه می‌تواند بخشی از محدودیت‌های تحریم مالی را دور بزند و تعامل بانکی غیردلاری را فعال کند. این کانال‌ها امکان پرداخت سریع، امن و ارزان برای پروژه‌های صنعتی و انرژی فراهم می‌کنند و ریسک نقدینگی و انتقال وجوه را کاهش می‌دهند. در کنار این توسعه صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک منطقه‌ای با مدیریت شفاف و تضمین بازگشت سرمایه از طریق درآمد پروژه می‌تواند منابع قابل توجهی را به پروژه‌های کلیدی اختصاص دهد و اعتماد متقابل بین ایران و کشورهای همسایه را تقویت کند. نقش دولت در این فرایند نیز حیاتی است. دولت باید از رویکردهای صرفاً دیپلماتیک و تفاهنامه‌های غیرعملی فاصله بگیرد و سیاستی پروژه‌محور و عملیاتی در پیش گیرد. انتشار لیست پروژه‌های قابل سرمایه‌گذاری به همراه شفاف‌سازی سود پیش‌بینی‌شده، مدت زمان بازگشت سرمایه و مجوزهای قانونی می‌تواند اعتماد سرمایه‌گذاران خارجی را جلب کند و مشارکت آنها را افزایش دهد. همچنین مدیریت ریسک سیاسی سرمایه‌گذاری باید فعال شود.

کشورهای همسایه با ابزارهایی نظیر بیمه سیاسی سرمایه‌گذاری توانسته‌اند سرمایه‌های میلیاردی جذب کنند، در حالی که ایران هنوز در مرحله آزمایشی است. ایجاد صندوق‌های بیمه سرمایه‌گذاری منطقه‌ای می‌تواند بخشی از تگرانی‌های سرمایه‌گذاران را برطرف و فضای سرمایه‌گذاری امنی فراهم کند. اگر ساختارهای یادشده نهادینه نشوند، پیامدهای آن مستقیم و جدی خواهد بود. برنامه هفتم توسعه با هدف رشد اقتصادی ۸ درصدی، بدون جذب سرمایه خارجی و مشارکت منطقه‌ای، عملاً دست‌نیافتنی خواهد بود. بخش‌های انرژی، معادن و پتروشیمی تا سال ۱۴۰۷ به بیش از ۶۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارند که بدون همکاری اقتصادی منطقه‌ای تأمین نخواهد شد. این نکته نشان می‌دهد هرگونه تأخیر در اصلاح ساختارهای تأمین مالی، تنها فاصله ایران از اهداف توسعه‌ای را افزایش می‌دهد و صنایع مادر کشور همچنان در رکود باقی خواهند ماند. در نهایت، سرمایه‌های منطقه‌ای فرصتی است که ایران هنوز به طور کامل از آن استفاده نکرده است. کشورهای همسایه نه رقیب، بلکه شریک بالقوه توسعه‌اند. سرمایه‌های آنها در انتظار دعوت رسمی و تضمین بازگشت هستند، اما سیاست‌های جاری کشور تنها زمان را به تعویق انداخته است. اگر دولت و بانک مرکزی بتوانند ظرف دو سال آینده ساختارهای تضمین ارزی، بیمه سرمایه و صندوق‌های مشترک منطقه‌ای را نهادینه کنند، بخش بزرگی از رکود مالی پروژه‌های توسعه‌ای برطرف خواهد شد و صنایع مادر بار دیگر در مسیر رشد قرار خواهند گرفت. سرمایه‌های منطقه همین نزدیکی هستند، کافی است سیاست‌ها با نیاز واقعی اقتصاد هماهنگ و درها به روی فرصت‌ها گشوده شوند.

✽ کارشناس اقتصادی

در تازه‌ترین ارزیابی ۳ اتاق اقتصادی کشور عنوان شد

پارازیت بخشنامه دولتی در برنامه بلندمدت بنگاه اقتصادی

ثبات سیاست‌ها و مقررات اقتصادی اعتماد و انگیزه کارآفرینان را احیا می‌کند

پیچیده، عملاً برنامه‌ریزی بلندمدت بنگاه‌های اقتصادی مختل کرده و فضای عدم‌اطمینان را در اقتصاد تقویت و ریسک سرمایه‌گذاری را افزایش داده است. با وجود پیشرفت تکنولوژی و سامانه‌های برخط برای دریافت مجوز به گفته بسیاری از فعالان اقتصادی در آن سال‌ها دریافت مجوز راحت‌تر از امروز بود. امروزه حدود ۸۰ سامانه در این زمینه وجود دارد و این فرایند، اخذ مجوز را دشوار می‌کند. از طرفی، در شهرستان‌ها اختیارات کمتر است و برای کوچک‌ترین تصمیم‌ها باید از تهران اقدام شود.

چالش در دسترسی به مواد اولیه موردنیاز، از جمله به دلیل محدودیت‌های تجاری، نوسانات نرخ ارز و مقررات گمرکی، دومین مانع عمده کسب‌وکار بوده است. این مشکل به صورت ویژه تولیدکنندگان را تحت‌فشار قرار داده و موجب افزایش هزینه تمام‌شده محصولات شده است.

شاید بتوان غیرقابل پیش‌بینی بودن و تغییرات قیمت سیاست‌ها و مقررات دولتی به عنوان مهم‌ترین عامل «بی‌ثباتی سیاست‌ها و مقررات» هیچ توجهی ندارد.

مقررات دفعی و سیاست‌های ناپایدار، نهنته‌ها فرایند تولید را مختل می‌کند بلکه باعث ناامیدی تولیدکننده و کارآفرین

نیز می‌شود و این از هر چیزی برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط زیان‌بارتر است؛ در واقع مشاهده چنین موانعی است که تولیدکننده مولد را به سمت انجام فعالیت‌های سوداگری نامولد سوق می‌دهد.

روند طولانی، وثایق سنگین و هزینه‌های بالای تأمین مالی سبب شده است که سیستم بانکی به جای نقش حمایتی، به مانعی جدی برای فعالیت اقتصادی تبدیل شود. این شاخص در میان فعالان اتاق تعاون شدت بیشتری داشته است. نرخ بالای سود تسهیلات و محدودیت منابع مالی در بازار پول، تداوم فعالیت بنگاه‌ها را با مشکل مواجه کرده و دسترسی به سرمایه در گردش را دشوار ساخته است. «شورای تأمین مالی یا بانک‌ها و دریافت تسهیلات از آنها» در دهه گذشته همواره به عنوان مانع پیش‌روی تولیدکنندگان محسوب می‌شده است. با توجه به اینکه حجم نقدینگی کشور در سال‌های اخیر هزموار روند فرایندهای داشت، می‌توان نتیجه گرفت که این نقدینگی به سوی فعالیت‌های غیرمولد رفته و خود عاملی برای عدم جذابیت تولید شده‌است.

مشکلات مرتبط با حمل‌ونقل، استاندارد‌ها، نوسانات قیمت کالاها و بی‌ثباتی بازار مصرف نیز در رتبه‌های

بعدی قرار گرفته‌اند و نشان‌دهنده طیف گسترده‌ای از چالش‌های محیط کسب‌وکار هستند.

در این باره سید کریم معصومی، رئیس فراکسیون کارآفرینی، رفع موانع تولید و اشتغال مجلس شورای اسلامی گفت:بیشتر موانع موجود موانع قانونی است، متأسفانه قوانینی وضع شده که به جای تسهیلگری کار را برای تولیدکنندگان سخت کرده است.

وی ادامه داد: کاری را که ما در مجلس دوازدهم انجام می‌دهیم؛ بحث صلاح قوانین است اکنون ما با کثرت قوانین مواجه هستیم.

رئیس فراکسیون کارآفرینی، رفع موانع تولید و اشتغال مجلس شورای اسلامی ابراز کرد: به جای اینکه به سمت تصویب قوانین جدید برویم، ما اصلاح قوانین را در دستور کار داریم.

وی اضافه کرد: این اصلاح قوانین می‌تواند فرایند تولید ما را بهبودبخشد، برای نمونه اکنون قانون‌های قاچاق کالا و ارز، تعزیرات و قانون بهره‌وری در دست اصلاح است.

معصومی گفت: از مشکلات موجود برای سرمایه‌گذاران اخذ مجوز است که بوروکراسی اداری خاصی دارد و فرایند آن طولانی مدت می‌شود و حتی تا شش سال هم زمان

استقرار صورتحساب الکترونیک به نفع مؤدیان قانونمدار است

جلیل کاربخش، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان و حمید بهنگار، رئیس کمیسیون فناوری اطلاعات و ارتباطات اتاق بازرگانی مشترک ایران و امارات در گفت‌وگو با «جوان»، اهمیت استقرار صورتحساب الکترونیک را تشریح کرد

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان خاطرنشان کرد: این رویه به درستی در دستور کار سازمان امور مالیاتی قرار گرفته است که ممیز محسوری به حداقل برسد و دخالت نیروی انسانی در روندهای مالیات‌ستانی کشور از بین برود. در همین راستا، صدور صورتحساب الکترونیک مثبت ارزیابی می‌شود.

کاربخش گفت: ارتقای کیفیت نظام مالیاتی کشور از اهمیت بالایی برخوردار است به نحوی که در نهایت اخذ مالیات با روش‌های نوین و الکترونیک انجام شود و همگان زیر چتر مالیاتی کشور قرار گیرند.

وی ادامه داد: باید یک سامانه منسجم و یکپارچه برای دریافت مالیات وجود داشته باشد و از تعدد سامانه‌ها اجتناب شود. در ابتدای راه هوشمندسازی روند مالیات‌ستانی در کشور هستیم و نیاز است زیرساخت‌های لازم برای این امر به وجود بیاید. به ویژه رفع مشکلات سامانه‌ها باید با جدیت در دستور کار باشد.

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان خاطرنشان کرد: صدور صورتحساب الکترونیک در راستای ایجاد شفافیت در روندهای مالیات‌ستانی در کشور اهمیت بالایی دارد. این اقدام به معنی استفاده از بستری‌های هوشمند برای دریافت مالیات است و مثبت ارزیابی می‌شود.

کاربخش گفت: در چارچوب سامانه‌ها و سیستم‌های نوین مالیات‌ستانی باید به سمت شمول کردن تمامی کسانی که در کشور فعالیت اقتصادی انجام می‌دهند، برویم. همگان باید زیر چتر مالیات‌ستانی کشور قرار بگیرند و مالیات‌ستانی در چارچوب‌های هوشمند صورت بگیرد.

وی ادامه داد: استفاده از سازوکارهایی مانند صورتحساب الکترونیک به لحاظ افزایش دقت و سرعت انجام کارها برای کشور نفع دارد. در روندهای قدیمی مالیات‌ستانی نقش ممیز پررنگ بود و امکان سوءاستفاده‌های احتمالی یا بروز خطای انسانی وجود داشت. با استفاده از ظرفیت‌های الکترونیک و هوشمند می‌توان جلوی این امور را گرفت.

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان خاطرنشان کرد: مالیات بر ارزش افزوده یکی از مهم‌ترین انواع مالیاتی است که در کشور اخذ می‌شود. ساماندهی دریافت این نوع مالیات اهمیت زیادی دارد. موکول کردن دریافت مالیات بر ارزش افزوده پس از تسویه حساب نهایی معاملات به نفع مؤدیان است و ماند

منجر به بهبود فضای کسب‌وکار خواهد شد. بنابراین استقرار کامل صورتحساب الکترونیک برای مؤدیان بخش حقوقی یا همان شرکت‌ها از ابتدای دی ۱۴۰۴ اقدامی بسیار مهم و کلیدی است که گامی

کلیدی در راستای بهبود محیط کسب‌وکار و تقویت رقابت‌پذیری بنگاه‌های تولیدی و مقابله با اقتصاد زیرزمینی و تکمیل کننده برنامه وزارت اقتصاد در حوزه تحول در اقتصاد کشور است.

■ **استقرار صورتحساب الکترونیک در راستای افزایش شفافیت و عدالت مالیاتی است**

جلیل کاربخش، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان درباره رتبه‌بندی و اعتبارسنجی شرکت‌هاید با شاخص‌های منظور تعیین سبقف برای صدور فاکتور از سوی آنان و مقابله با فاکتورسازی تصریح کرد: فاکتورسازی و فاکتورفروشی در فضای اقتصادی کشور وجود دارد و باید برایشان چاره‌اندیشی شود.

هر روشی که منجر به شفاف‌سازی بیشتر شود و امور را به انضباط در بیاورد، می‌تواند در افزایش کارایی اقتصادی در کشور مؤثر باشد و ثمرات خوبی ایجاد کند. وی ادامه داد: اعتبارسنجی شرکت‌ها باید با شاخص‌های دقیقی صورت گیرد و دقت لازم به عمل آید که روند فعالیت اقتصادی را در کشور کند نکند. به عبارت دیگر، این روش نباید برای کسانی که فعالیت اقتصادی سالم و قانونی دارند محدودیتی ایجاد کند.

می‌برد و انگیزه لازم را از سرمایه‌گذار می‌گیرد. وی تأکید کرد: ما به دنبال اصلاح این قوانین هستیم، البته همه قوانین در راستای سیاست‌های کلی نظام و برنامه پیشرفت توسعه هفتم است.

رئیس فراکسیون کارآفرینی، رفع موانع تولید و اشتغال مجلس شورای اسلامی گفت: نگاهی که بر مجلس حاکم است یک نگاه تک بعدی نیست بلکه دولت و قوه قضائیه هم پای کارند و هر سه قوه عزم جدی دارند که اقتصاد کشور را به سمتی ببرند که با توجه به ظرفیت‌های بسیار بالای حوزه تولید و صادرات غیرنفتی و رشد ۸۰ درصدی در برنامه هفتم توسعه، دولت چابک‌سازی شود و بیشتر به سمت بخش خصوصی برویم.

■ **قوانین خلق الساعه، دشمن خاموش تولید ملی**
نتایج گزارش سه اتاق اقتصادی کشور نشان می‌دهد؛ بخش خصوصی ایران در سال ۱۴۰۴ بیش از هر چیز از بی‌ثباتی در سیاستگذاری اقتصادی و دشواری‌های مرتبط با نظام تأمین مالی آسیب دیده است. فعالان اقتصاد معتقدند؛ تغییرات پی‌درپی مقررات، تصمیمات غیرمنتظره و نبود افق روشن در سیاست کلان، توان برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری را به‌شکل جدی محدود کرده است. در کنار آن، سختگیری‌های نظام بانکی، کمبود نقدینگی و نرخ بالای هزینه‌های مالی، فشار بر بنگاه‌ها را افزایش داده و منجر به کاهش ظرفیت تولید، تضعیف توان رقابتی و عقب‌ماندگی در بهره‌برداری از فرصت‌های بازار شده است. استمرار این روند می‌تواند پیامدهایی چون کاهش اشتغال، فرار سرمایه و کند شدن آهنگ رشد اقتصاد را در پی داشته باشد.

■ **شرط بازگشت به دوران طلایی تولید**

به‌طور کلی، در هر جامعه بسته به میزان قطعیت یا عدم قطعیت در فضای اقتصادی و سیاسی، تمایل به سرمایه‌گذاری تغییر می‌کند. هرچه شرایط جامعه از نظر اقتصادی و سیاسی شفاف‌تر و قابل پیش‌بینی‌تر باشد و افق دید بلندمدت‌تری وجود داشته باشد، طبیعتاً سرمایه‌گذار راحت‌تر جذب می‌شود اما زمانی که شرایط به سمت عدم قطعیت می‌رود، فضا پیچیده‌تر می‌شود و سرمایه‌گذاران با تردید و احتیاط بیشتری عمل می‌کنند.

فعالان اقتصادی تأکید دارند که اصلاح ساختاری و پایدار سیاست‌های اقتصادی از ضروری‌ترین پیش‌شرط‌های بهبود فضای تولید و تجارت در کشور است. همچنین کارشناسان نیز تأکید دارند برای بازگشت رونق تولید باید ثبات اقتصادی، حمایت هدفمند دولت، کاهش بوروکراسی و مسیر مطمئن سرمایه‌گذاری فراهم شود تا دوباره اعتماد و انگیزه کارآفرینان احیا شود.

استقرار صورتحساب الکترونیک به نفع مؤدیان قانونمدار است

جلیل کاربخش، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان و حمید بهنگار، رئیس کمیسیون فناوری اطلاعات و ارتباطات اتاق بازرگانی مشترک ایران و امارات در گفت‌وگو با «جوان»، اهمیت استقرار صورتحساب الکترونیک را تشریح کرد

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی کرمان خاطرنشان کرد: این رویه به درستی در دستور کار سازمان امور مالیاتی قرار گرفته است که ممیز محسوری به حداقل برسد و دخالت نیروی انسانی در روندهای مالیات‌ستانی کشور از بین برود. در همین راستا، صدور صورتحساب الکترونیک مثبت ارزیابی می‌شود.

■ **استقرار صورتحساب الکترونیک گامی مهم در راستای مقابله با اقتصاد زیرزمینی**

حمید بهنگار، رئیس کمیسیون فناوری اطلاعات و ارتباطات اتاق بازرگانی مشترک ایران و امارات با اشاره به این موضوع که اقدامات سازمان امور مالیاتی در راستای هوشمندسازی روندهای مالیات‌ستانی در کشور و به ویژه صدور صورتحساب الکترونیک توانسته است انضباطی در دریافت مالیات ایجاد کند، تصریح کرد: صدور صورتحساب الکترونیک یک اقدام مناسب و شایسته است که باید قبل‌ترها در دستور کار قرار می‌گرفت. اگرچه انجام این کار در هنگام است، اما می‌تواند در افزایش کارایی نظام مالیاتی کشور مؤثر باشد.

وی ادامه داد: هر چنددر روندهای مالیاتی را به این سمت سوق دهیم نقش ممیز مالیاتی از بین برود و همه کارها به صورت سیستمی صورت بگیرد، منفعت بیشتری برای کشور دارد. باید تلاش بر این باشد که نقش کارشناس مالیاتی از بخش تشخیص و دریافت مالیات از بین برود.

رئیس کمیسیون فناوری اطلاعات و ارتباطات اتاق بازرگانی مشترک ایران و امارات تأکید کرد: صدور صورتحساب الکترونیک و حذف نقش ممیزان مالیاتی کمک می‌کند به سمت افزایش شفافیت در امور برویم

و مالیات‌ستانی با دقت بیشتری انجام شود. بهنگار گفت: استفاده از روندهای هوشمند و صدور صورتحساب الکترونیک از جهات مختلف برای کشور منفعت دارد. از یک طرف، وصول درآمدهای مالیاتی دولت افزایش پیدا می‌کند و زمینه برای فرار مالیاتی از بین می‌رود. از طرف دیگر، مؤدیان نیز از مشکلات روش‌های قدیمی و ممیزمحور پرداخت مالیات خلاص می‌شوند و در روندهای منضبط و عادلانه‌ای اقدام به پرداخت مالیات می‌کنند.

وی ادامه داد: استقرار کامل صورتحساب الکترونیک گامی بزرگ در راستای انضباط بخشی به روندهای مالیات‌ستانی در کشور است و به صورت هم‌زمان منافع حاکمیت و مؤدیان را تأمین می‌کند.